

ulykkesbegreb, at der rent faktisk også sker noget.

Men jeg er da heller ikke mere blåøjet end som så. Da vi fik gennemført ændringen omkring pludseligt opståede løfteskader, som fru Jette Gottlieb jo meget detaljeret gjorde rede for indholdet af, kom der en beregning fra Arbejdsskadestyrelsen, der gik på, at det var i størrelsesordenen et par hundrede millioner kroner, det ville koste. Hvad har denne her konkrete, meget, meget snævre udvidelse af ulykkesbegrebet kostet? Hvis vi kommer op på 10 mio. kr., er det alt.

Derfor skal vi også, når vi nu får socialministerens bud på, hvordan en ny arbejdsskadeforsikringslov skal komme til at se ud, være opmærksomme på, at Finansministeriet, som jeg har forstået sidder i udvalget, der skal udarbejde det her oplæg, altså skal regne med den rigtige regnebog. Det kan ikke nytte noget, at de skal sige: Ulven kommer, og løbe ind, hvor vi så kan få nogle meget, meget ubehagelige økonomiske diskussioner om, hvad en konkret ændring af ulykkesbegrebet kommer til at indeholde.

For vi ved jo også, at forsikringsselskaberne – i hvert fald nogle af dem – jo rent faktisk har ændret deres måde at definere en bestemt type af ulykker på, uden at det er mit indtryk, at det har betydet en ret stor stigning i forsikringsafgiften for de folk, der er med i de her forsikringsselskaber.

Fru Pia Christmas-Møller tog fat i sin gamle kæphest, og jeg vil endnu en gang her fra talerstolen bekræfte, at SF ønsker at støtte den idé, Det Konservative Folkeparti er kommet med. Det er en genetablering af en virkelighed, vi havde fra midten af 1970'erne. Det er ikke nogen specielt ny og revolutionerende udvikling. Det er heller ikke en udgift ekstraordinært for det offentlige, det er jo den enkelte selv, der bliver medlem af arbejdsskadeforsikringssystemet, der så selv kommer til at betale.

Men, som jeg også sagde, dengang vi behandlede det beslutningsforslag, det er helt afgørende for os at se det i sammenhæng, for Det Konservative Folkeparti skal også forpligtes til alt det andet. Vi vil ikke stå i en situation, hvor der bliver gennemført en arbejdsskadeforsikringslovgivning, som ser ordentlig ud, og hvor de borgerlige – om den dag måtte komme, den komme sent – har flertal, og det så bliver lavet om. Derfor skal de også fedtes ind i de forhåbentlige forbedringer, der kommer på arbejdsskadeområdet.

Dansk Folkeparti er inde på spørgsmålet om, hvorvidt tort og svie og smerte skal ind i arbejdsskadeforsikringsloven. Det var involveret i det arbejde, der blev lavet i den sidste rapport, der kom frem. SF støttede den del, men det blev ikke en del af det forslag, som den daværende socialminister fremsatte.

Det er en lang, indviklet forklaring. Det drejer sig om, hvad det er for en type af ansvarsgrundlag, der lægges ind, men SF vil i givet fald støtte det, hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti holder fast i, at vi skal afprøve det.

Så kort fortalt: Endnu en dør er åbnet. Det bliver ikke vedtaget, men det bliver gennemført. Og det er jo så o.k.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 187:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov til pasning af handicappede ægtefæller eller pårørende i eget hjem.

Af Erik Larsen (V) og Tom Behnke (KF) m.fl. (Fremsat 6/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Indsatsen i forhold til nogle af de grupper i samfundet, som har det svært – i det her tilfælde de meget plejekrævende handicappede – har selvfølgelig meget høj prioritet for regeringen.

I alle de initiativer, regeringen sætter i gang, lægges der vægt på hensynet til den enkelte, på